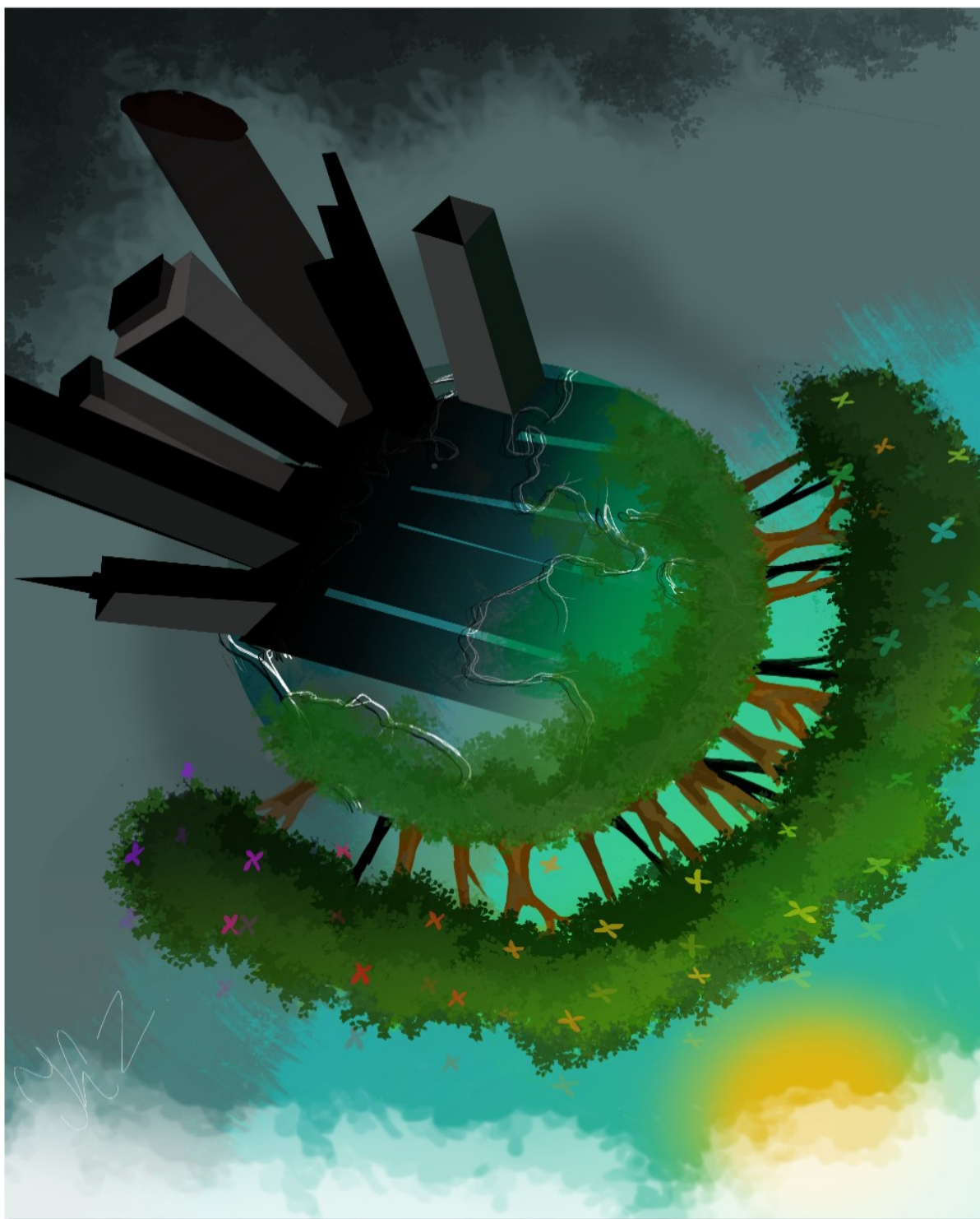

JEDYNECZKA

Szkoła Podstawowa nr 1 im. Marii Dąbrowskiej we Wrocławiu

Gazetka szkolna nr 18

2022/2023

Karolina Załoga-Żytkiewicz, klasa 8c

MIGAWKI Z ŻYCIA SZKOŁY

SŁÓW KILKA OD REDAKCJI...

Drodzy Czytelnicy!

W kąciku języka niemieckiego przytaczamy cytaty chińskiego filozofa, który mówi, że jeśli chcemy zmienić świat, to musimy najpierw zmienić siebie. Mimo że te słowa zostały wypowiedziane w VI w. p.n.e., to nadal są bardzo aktualne, szczególnie w kontekście szkolnej działalności człowieka na naszej planecie. Świat jest w naszych rękach i to od nas – ludzi – zależy, jak będzie wyglądał jutro i za 100 lat.

Ten numer Jedynecki przybliży Wam człowieka, jako istotę dosyć skomplikowaną, która myśli, czuje, marzy, ma pasje i talenty, uczy się i rozwija, ale także niszczy, śmieci i ceni ponad wszystko swoją wygodę.

A Ty jakim człowiekiem chcesz być? Może to wydanie gazetki pomoże Ci dokonać właściwego wyboru!

*opiekun gazetki
Ilona Kaczmarek*

EKOLOGIA W ŚWIETLICY

Ekologia to jeden z najważniejszych tematów we współczesnym świecie. To, jak wygląda i będzie wyglądała w przyszłości Ziemia, zależy od świadomości i czynów każdego człowieka. To my, ludzie, kreujemy nasze otoczenie i to od nas prawie wszystko zależy.

W świetlicy naszej szkoły w ramach edukacji ekologicznej organizujemy w tym roku szkolnym wiele ciekawych akcji mających na celu poszerzanie wiedzy i ochronę środowiska.

Klasa 3 b wraz z wychowawcą – Moniką Mielec realizowała projekt ekologiczny w ramach Uniwersytetu Dzieci pt.: „Ekologia. Jak chronić środowisko”. Podczas zajęć uczniowie poznawali sposoby oszczędzania wody, energii elektrycznej i recyklingu śmieci. Nauczyli się, czym różni się klimat od pogody, poznali, jak dokonuje się pomiary temperatury. Szukali odpowiedzi na różne pytania, np.: czy ludzie mogą stopić wszystkie lodowce albo jak zbudowane jest futro misia i bluza polarowa? Prowadzili obserwacje przyrodnicze, zasadzili drzewko na naszym podwórku oraz przeprowadzali doświadczenia z kołem wodnym i wodną windą zgłębiając wiedzę o funkcjonowaniu elektrowni wodnej. Dowiedzieli się o zaletach i zmianach dla środowiska, jakie niesie budowa zapory wodnej i sztucznych zbiorników magazynujących wodę. Poznawali nowe, odnawialne źródła energii elektrycznej i ogromne ich znaczenie dla poprawy jakości powietrza.

Na drzwiach przy wejściu do szkoły przez cały rok szkolny monitorujemy jakość powietrza, wywieszając emotikony w odpowiednim kolorze. Dzięki temu wiemy, czy danego dnia możemy spędzać czas na dobrej zabawie na dworze. Prowadzimy też zajęcia mówiące o smogu, skąd się bierze i jaki ma wpływ na nasze zdrowie, szczególnie dzieci.

W marcu zorganizowaliśmy konkurs dla wrocławskich świetlic z okazji Międzynarodowego Dnia Ziemi pt. „Dbamy o Ziemię i kreujemy świat, w którym żyjemy”. Uczniowie wykazali się wielką kreatywnością i pomysłowością, a prace utworzyły piękną galerię na parterze szkoły. Serdecznie gratulujemy i dziękujemy za udział w konkursie!

JESTEM EKO, DBAM O ZIEMIĘ

W klasach 1-3 został zorganizowany konkurs pt. „Ziemia w naszych rękach”. Poniżej prezentujemy niektóre prace naszych najmłodszych uczniów oraz krótkie deklaracje trzecioklasistów dotyczące dbania o środowisko.

Nadia Cholewka, klasa 1a

Planeta Ziemia jest dla mnie bardzo ważna. Swoim codziennym zachowaniem staram się o nią dbać. Oto przykłady, jak wspieram postawy ekologiczne:

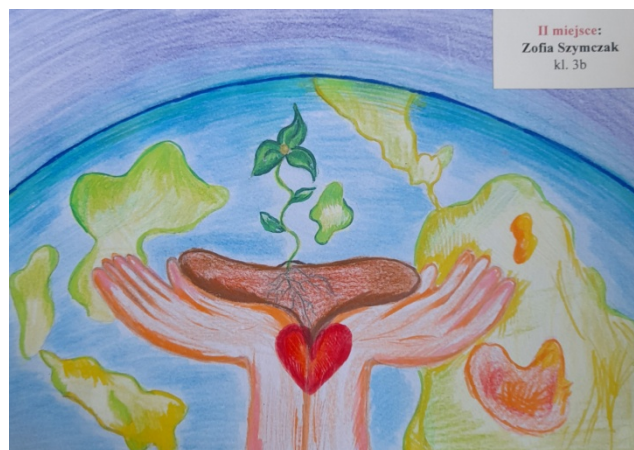
1. segreguję odpady;
2. przy myciu zębów zakręcam wodę;
3. wychodząc z pokoju gaszę światło;
4. zbieram deszczówkę na działkę;
5. naprawiam zepsute rzeczy;
6. korzystam z komunikacji miejskiej;
7. latem jeżdżę rowerem;
8. stosuję torby wielokrotnego użytku;
9. nie kupuję wody w butelkach jednorazowych;
10. sadzę rośliny.

Natalka, klasa 3c

Dbam o Ziemię następująco:

- zakręcam wodę przy myciu zębów,
- podlewam trawnik deszczówką,
- biorę prysznic zamiast kąpieli w wannie.

Oliwka W., klasa 3c

Zofia Szymczak, klasa 3b

Dbam o naszą planetę Ziemię na kilka sposobów.

Krok nr 1: nie śmieczę, a jak coś mi wypadnie z rąk, podnoszę i wyrzucam do śmieci.

Krok nr 2: nie zrywam roślin, które są pod ochroną.

Krok nr 3: staram się nie deptać roślin.

Krok nr 4: dbam o środowisko, tzn. że jak ktoś wyrzuci papier, podnoszę go albo upominam właściciela, żeby go podniósł i wyrzucił do śmieci.

Maria, klasa 3c

Jestem EKO, ponieważ:

- segreguję odpady,
- nie śmieczę,
- oszczędzam wodę,
- używam bidonów na wodę,
- piję wodę z kranu,
- nie marnuję żywności,
- oszczędzam prąd,
- hoduję rośliny w swoim domu,
- oddaję elektroniczne śmieci do specjalnych punktów,
- oddaję plastikowe nakrętki na akcje charytatywne,
- korzystam z wielorazowych toreb na zakupy,
- niepotrzebne zabawki oddaję innym,
- oddaję lub sprzedaję ubrania, z których już wyrosłem,
- nie używam jednorazowych kubeczków i słomek.

Maciek K., klasa 3c

Dbam o Ziemię w ten sposób, że:

- zakręcam wodę, gdy myję zęby,
- zgłaszam tacie, jak cieknie z kranu,
- nie używam plastikowych rurek,
- zbieram bioodpady na kompost,
- segreguję śmieci,
- nie używam plastikowych siatek.

Zuzia J., klasa 3c

Barbara Lange, klasa 2b

Moimi sposobami na dbanie o Ziemię jest np. segregowanie odpadów. Dodatkowo nie zaśmiecam ulic papierkami. Biorę szybkie prysznice zamiast długich kąpieli. Nie leję wody, myjąc zęby. Wrzucam baterie do odpowiednich pojemników. Nie marnuję jedzenia (zjadam wszystko na śniadanie, obiad i kolację). Kiedy nie czytam i nie odrabiam lekcji, tylko oglądam telewizję, gaszę światło, żeby oszczędzać prąd.

Grześ, klasa 3c

Ziemia jest dla mnie bardzo ważna. Wraz z rodziną dbamy o naszą planetę segregując śmieci. Plastiki, papier, szkło mają u nas oddzielne śmietniki. Uczę mojego młodszego brata, gdzie mają trafiać papierki po cukierkach, pojemniki po jogurtach, a gdzie puste butelki. Ważne jest też, żeby nie wyrzucać jedzenia. Choć nie jest to proste, kupujemy tylko tyle, ile zjemy. Staram się brać krótkie prysznice. Mam nadzieję, że to, co robimy w domu pomoże naszej planecie. Musimy pamiętać o tym, że planeta Ziemia jest tylko jedna i powinniśmy o nią dbać już od najmłodszych lat.

Maria M., klasa 3c

Oliwia Wisiecka, klasa 3c

Nasza planeta z roku na rok jest coraz bardziej zniszczona i zanieczyszczona. Z tego powodu staram się dbać o Ziemię, segregując śmieci (plastik, szkło, papier, śmieci mieszane) i oszczędzając wodę (gdy jej nie używam, to zakręcam). Gdy jestem na spacerze w parku, nie zrywam roślin i nie chodzę po trawnikach. Nie wyrzucam również śmieci na terenach zielonych.

Wiktoria, klasa 3c

Bohdan Zinchuk, klasa 1c

Jak dbam o planetę Ziemię?

Sadzę drzewa u moich dziadków. Nie chodzę po kwiatkach. Nie marnuję wody (biorę prysznic zamiast kąpieli). Śmieci wrzucam do kosza, a nie na trawę. Mamy dwa przyciski w toalecie, na dwa i cztery litry wody. Używam ich według potrzeby.

Welina, klasa 3c

OCHRONA ŚRODOWISKA W UKRAINIE

O ekologicznych zachowaniach oraz o różnicach w ochronie środowiska w Polsce i Ukrainie opowie nam nasza wolontariuszka z Ukrainy – Ruf w poniższym artykule.

Tomasz Szarek, klasa 2b

Kwestia ochrony środowiska z roku na rok staje się coraz bardziej istotna, ponieważ ludzie korzystają z wielu zasobów naturalnych, ale nie zwracają uwagi na to, że z czasem nadmierna konsumpcja ma negatywne konsekwencje. Patrząc na to z perspektywy dwóch krajów, Polski i Ukrainy, mogę śmiało powiedzieć, że stan środowiska Ukrainy jest obecnie bardzo zły z powodu wojny. Duża ilość emisji gazów z bomb, pojazdów itp. wpłynęła bardzo destrukcyjnie na środowisko.

W związku z tymi okolicznościami będziemy porównywać stan środowiska w poszczególnych krajach i ochronę przyrody do 2022 roku. Najpopularniejszym tematem jest segregacja odpadów, którą znają zarówno dorośli, jak i najmłodsi uczniowie. System segregacji jest w Polsce tak rozwinięty, że pojemniki na różne rodzaje odpadów znajdują się niemal wszędzie: na ulicach, w sklepach, szkołach itp. Było to jedno z pierwszych miłych wrażeń, jakie odniosłam będąc w tym kraju. Ukraina zaczęła iść w tym kierunku dopiero w ciągu ostatnich 2-3 lat, właśnie w tym czasie zaczęła się budować pewna świadomość rozsądnego korzystania z zasobów. Ukraińcy zaczęli również promować kulturę "inteligentnej konsumpcji", co oznacza,

żeby więcej nie kupować niż potrzebujesz, i dotyczy to wszystkiego: ubrań, jedzenia, transportu, itd. Zamiast wyrzucać coś, znajdź sposób, aby to wykorzystać. Powoli staje się to częścią stylu życia ludzi, jest czymś normalnym, a ja chętnie się w to włączam.

Natalia Mita, 3c; Magdalena Woźniak, 1c

Chciałabym też przytoczyć różnicę między przyrodą w miastach obu krajów. W Polsce zwraca się większą uwagę na dbanie o rośliny, miasta są trochę schludniejsze, zieleń jest bogatsza, myślę, że dlatego, że sadi się więcej nowych roślin i ludzie bardziej dbają o te, które już istnieją. Ogólnie, moim zdaniem, Polska jest bardziej rozwinięta w temacie ochrony środowiska, ponieważ wcześniej weszła do UE, natomiast Ukraina dopiero idzie w tym kierunku. Oczywiście sposób ochrony naszej przyrody zależy po pierwsze od administracji publicznej, od prawa, które będzie wyznaczało kierunek, w którym zmierza nasze środowisko, zezwoleń i zakazów dotyczących korzystania z zasobów naturalnych. Po drugie, postawa ludzi doprowadzi do pozytywnych zmian w tym zakresie. Ze swojej strony staram się być tak użyteczna dla społeczeństwa, jak tylko potrafię i jak tylko mogę. Zachęcam też innych do tego samego – do zwracania uwagi na to, co się po sobie zostawia. Jestem przekonana, że z czasem, dokonując porównań, będziemy mogli z całą pewnością stwierdzić, że oba kraje są w tej dziedzinie na wysokim poziomie wśród innych krajów europejskich.

Ruf Samylova, wolontariuszka z Ukrainy

CO W TRAWIE PISZCZY, CZYLI TALENTIADA W SP1

Pierwszego dnia wiosny uczniowie SP1 prezentowali przed publicznością swoje talenty. Nasi szkolni artyści zachwycali nas tańcem, śpiewem, kunsztem plastycznym, a także... Zapoznajcie się z poniższą fotorelacją oraz krótkimi wywiadami ze szkolnymi „gwiazdami”.

Cześć, mam na imię Olgierd i piszę do Was po raz drugi – tym razem o TALENTIADZIE i Pierwszym Dniu Wiosny. Nasze występy były oceniane przez trzyosobowe jury składające się z ósmoklasistek. Najpierw tańczyła dziewczyna z klasy 1a – za występ jury przyznało jej 27 punktów. Następnie zatańczyły inne dziewczyny z klasy 1a. Drugi udany występ! Dostały od jury 22 punkty. Występowały do utworu Cleo. Później został zaprezentowany obraz namalowany przez Sarę z klasy 4a, który przedstawiał jej rodzinę. Po prezentacji obrazu mogliśmy podziwiać Marzanny wszystkich klas czwartych. Były przeróżne, kolorowe i pomysłowe, jednak popisowa okazała się Marzanna klasy 4d, która zwyciężyła w tej konkurencji zdobywając 29 punktów. Miała kwiaty przy kapeluszu i była wykonana bardzo estetycznie. Następnie klasy zatańczyły ze swoimi Marzannami. 4a dostała 24 punkty, 4b za cudowny taniec 27 punktów, 4c za niesamowity i niepowtarzalny taniec 30 punktów!!! 4d za ciekawy taniec 20 punktów. Bardzo spodobał mi się wyjątkowy taniec dwóch dziewczyn z klasy 4a, którym jury przyznało 20 punktów. Występ Stasi i Poliny z klasy 4c obfitywał w akrobacje. Jury nagrodziło dziewczyny dając im 21 punktów. Michał, również z klasy 4c, mówił „od tyłu” bardzo dobrze. Dostał 29 punktów. Następny występ miał fajną muzykę i brała w nim udział moja koleżanka z klasy. Dostała z super drużyną 24 punkty. Nasza TALENTIADA zakończyła się robieniem zdjęć przy pięknym banerze i ocenianiem prac plastycznych. I na tym skończę. Mam nadzieję, że spodobał się Wam mój reportaż. Do zobaczenia!

Olgierd Bakuliński, klasa 4c

Cześć, nazywam się Weronika i podczas szkolnej TALENTIADY przeprowadziłam kilka krótkich wywiadów z uczestnikami. Zaczynamy!

Karolina, Kornelia, Weronika i Ania z 4b.

Jak oceniacie swój występ w skali od 1 do 10?
9/10

Od jak dawna śpiewacie lub interesujecie się śpiewem?

Od dziecka.

Czemu akurat utwór *Sanah* i ta piosenka?

Lubimy *Sanah*, a to nasza ulubiona piosenka.

Czy podobał wam się występ przed tak liczną widownią?

Tak!

Mela z klasy 4a.

Ile lat śpiewasz?

11 lat

Dlaczego ta piosenka?

Bo dużo razy ją śpiewałam na różnych konkursach.

Na ile oceniasz swój występ?

10 na 10!

Teraz klasa 4c i Oleksandra.

Dlaczego wybrałaś tę piosenkę?

Bo ją lubię.

Gdzie śpiewasz najczęściej?

W domu.

Na ile oceniasz swój występ?

9 na 10!

Podobał ci się twój występ przed tak liczną widownią?

Tak!

Polina i Stasia, które tańczyły.

Skąd pomysł na tę piosenkę?

Z obozu.

Na ile oceniacie swój występ?

6 na 10!

Czy podobał Wam się występ przed tak liczną grupą?

Średnio.

Teraz Michał, który mówił „od tyłu”.

Od kiedy mówisz „od tyłu”?

Od wakacji.

Jak często mówisz „od tyłu”?

Kilka razy dziennie.

Na ile oceniasz swój występ?

7 na 10!

Czy występ przed tak dużą widownią sprawił Ci przyjemność?

Tak!

Weronika Smolarczyk, klasa 5a

SZKOŁA MOICH MARZEŃ

Chodzenie do szkoły to dla niektórych uczniów sama przyjemność, a dla innych smutny obowiązek. Ósmoklasiści postanowili zmierzyć się z tym tematem i wprowadzić kilka istotnych zmian do obecnego systemu nauczania. Czy zgadzacie się z nimi? Chcielibyście, aby tak wyglądała polska szkoła w przyszłości?

Dzisiejszy system nauczania ma, moim zdaniem, wiele wad. Skupię się na kilku aspektach, jak np. przedmioty, dni szkolne, nauczyciele, podręczniki, oceny. Niektóre zajęcia są obowiązkowe, a lepiej byłoby, gdyby przedmioty artystyczne takie, jak plastyka czy muzyka, były dodatkowe. Są one prowadzone aż do siódmej klasy, w której pojawiają się dodatkowe trudne przedmioty (fizyka i chemia). Gdyby wcześniej usunięto np. technikę, uczniowie mieliby więcej czasu na naukę w domu.

Dzień szkolny powinien zaczynać się o godzinie 9.00, a kończyć najpóźniej o 15.00. Uczniowie mogliby wybrać temat dnia, którym chcieliby się zajmować w zakresie nauk humanistycznych, matematycznych czy przyrodniczych.

Nauczyciele powinni zawsze nawiązywać dobre relacje z uczniami. Na 30-osobową klasę powinno przypadać dwóch nauczycieli. Wynika to także z badań, które pokazują, że w małych grupach pracuje się łatwiej, uczniowie bardziej na tym korzystają, więcej się uczą, są aktywniejsi.

Jeśli chodzi o przedmioty szkolne, to warto byłoby dodać zajęcia z ekonomii, psychologii i ekologii.

Oceny nie powinny być tak bardzo ważne, jak są w tej chwili. Ocena końcowa byłaby średnią z egzaminu końcowego i aktywności na zajęciach.

Podręczniki fundowałaby szkoła na każdym etapie nauki i uczniowie nie musieliby ich brać do domu. Wszelkie zadania domowe byłyby przesyłane zdalnie.

Te, wbrew pozorom, małe zmiany mogłyby spowodować, że szkoła stałaby się lepszym miejscem.

Aleksander Sozański, klasa 8c

Moja szkoła marzeń to Szkoła Podstawowa nr 30 im. Doroty Żbikowskiej. Lekcje rozpoczynają się w niej najwcześniej o godz. 9.30, żeby uczniowie nie byli zaspani i mogli „włączyć myślenie”. Lekcje kończą się najpóźniej o godz. 14.30. Po tej godzinie mogą odbywać się tylko zajęcia popołudniowe dla chętnych. Zajęcia trwają tylko 30 min, aby uczniowie mogli wykorzystać je na 100%.

Zamiast zeszytów i podręczników uczniowie korzystają ze specjalnie dla nich przygotowanych tabletów do nauki. Dzięki temu plecy uczniów nie są obciążone żadnymi ciężarami.

W szkole moich marzeń uczniowie mają więcej czasu wolnego, aby mogli wypocząć. Tydzień szkolny trwa od poniedziałku do czwartku, a weekend od piątku do niedzieli.

Niektóre przedmioty takie, jak plastyka, muzyka oraz technika są przedmiotami dodatkowymi i zostaną usunięte już w piątej klasie. W ich miejsce dodane będą chemia organiczna oraz geometria.

Zostaną wprowadzone dodatkowe przedmioty, które przydadzą się w życiu, tj. ekologia, psychologia i ekonomia. Zadania domowe nigdy nie są oceniane. W tygodniu mogą być tylko dwa sprawdziany i trzy kartkówki. W jednym dniu tylko jeden sprawdzian i żadnej dodatkowej kartkówki. Jeśli w danym dniu nie ma sprawdzianu, to możemy napisać maksymalnie dwie kartkówki.

Szkoła Podstawowa liczy tylko sześć klas, a pod koniec klasy szóstej uczniowie piszą egzamin z dwóch wybranych przedmiotów, np. geografii i psychologii oraz obowiązkowy dla wszystkich z języka polskiego. Egzaminy są dopiero w czerwcu.

Na każdej lekcji jest dwóch nauczycieli (jeden od przedmiotu, a drugi asystent), aby zwiększyć wydajność nauki, ale nie zaniedbując przy tym relacji nauczyciel – uczeń.

Uczniowie mają każdego roku zaplanowane dwie wycieczki oraz dwa wyjścia (np. do kina), aby klasa mogła się lepiej zintegrować.

Telefony komórkowe mogą być używane tylko na przerwach. Na lekcjach nadal są zabronione.

Marcin Kamiński, klasa 8c

INSTRUKCJA OBSŁUGI CZŁOWIEKA

Człowiek – istota myśląca, skomplikowana, wrażliwa, pełna sprzeczności. Jak sobie z nią radzić? Ósmoklasiści pokusili się o napisanie szczegółowej instrukcji obsługi człowieka. Warto się z nią zapoznać, żeby wiedzieć, jak się zachować, np. w awaryjnych sytuacjach.

BUDOWA:

Najważniejsze części to:

- Mózg – odpowiada za większość funkcji.
- Serce – pompuje krew i jest symbolicznym siedliskiem emocji.

INFORMACJE OGÓLNE:

- Człowiek automatycznie włącza tryb uśpienia, kiedy się ładuje.
- Człowieka trzeba ładować codziennie przez ok 8h.
- Powinno się go dobrze traktować, bo inaczej będzie źle pracował i może być zły, smutny lub nawet zachorować.
- Człowiek przestaje działać po ok. 85 latach od wytworzenia. Ten moment nazywa się „śmiercią”.

CO ROBIĆ W PRZYPADKU AWARII:

- a. Jeżeli on zachoruje, trzeba się nim opiekować inaczej niż zawsze.
- b. Jeżeli jest smutny, to należy z nim porozmawiać lub pójść z nim do psychologa.
- c. Jeżeli jest zmęczony, musi odpocząć.

CO ROBIĆ W PRZYPADKU POWAŻNYCH AWARII I JAK IM ZAPOBIEC:

- Jeżeli jest zły, to porozmawiaj z nim. Aby temu zapobiec dobrze go traktuj.
- Jeżeli się leni, to powiedz mu, że musi się doskonalić.
- Jeżeli on czegoś nie umie, to pomóż mu. Aby temu częściowo zapobiec, zapewnij mu edukację.
- Otoczenie wpływa na twojego człowieka, co może być przyczyną awarii.

FUNKCJE:

Człowiek ma wiele funkcji, które zależą od posiadanego modelu i stanu człowieka, lecz zawsze ma funkcję przyjaciela i wykonywania różnych czynności.

Yan Horetskyi, klasa 8c

FUNKCJE:

Aby włączyć człowieka, należy zacząć rozmowę od np. “Cześć, jak się masz”. Urządzenie ma wiele funkcji. Może: pocieszać, dyskutować o ważnych tematach, pielęgnować kulturę i innych. UWAGA: Jeśli nie będziemy uprzejmi, to urządzenie zachowa się tak samo wobec nas. Obrażanie to funkcja obronna, i aby wyłączyć ten mechanizm, zaleca się dobrze wyjaśnić sobie sprawę.

KONSERWACJA:

W przypadku człowieka należy zadbać o odpowiedni wypoczynek, zdrowe wyżywienie, właściwy ubiór, dobre warunki pracy, przyjazne otoczenie społeczne.

BUDOWA:

Mózg – centrum dowodzenia, zachodzą tutaj wszystkie najważniejsze decyzje.

Serce – jest na równi z mózgiem, kontroluje emocje.

NAJCZĘSTSZE REAKCJE:

Płacz, złość, radość, miłość.

POSTĘPOWANIE PRZY AWARII:

Obrażenia fizyczne – skontaktować się z lekarzem.

Gdy ma gorszy dzień – pocieszyć go.

Gdy popełnia błąd – pokaż lepszą drogę, daj mu drugą szansę.

Gdy się zawstydzi – nie odrzucaj go i bądź przy nim.

W wypadku innych awarii skontaktować się ze specjalistą (rodzicem).

JAK BEZPIECZNIE GO UŻYWAĆ?

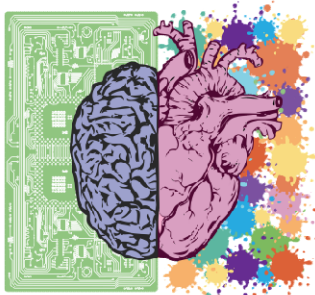
Aby zachować dobre relacje z człowiekiem, trzeba prowadzić rozmowy, nie kłócić się za dużo, pomagać sobie nawzajem. Jeśli będziemy dobrze go traktować, to umrze w spokoju, wiedząc, że miał udane życie!

Aleksander Sozański, klasa 8c

Czy wiesz, że...

mózg to 1,5 kg galaretki produkującej prąd elektryczny ukryty pod trzema płaszczyznami ochronnych błon. Składa się głównie z wody (1.5 litra), białka (130 g), tłuszczu (95 g) i soli mineralnych. Mózg jest bardzo plastycznym organem i pozostaje w ciągłym ruchu bez przerwy.

www.neurogra.pl/podstawa-naukowa

BUDOWA:

Mózg – służy do myślenia, człowiek używa go zawsze.

Serce – dzięki niemu człowiek potrafi funkcjonować i żyć.

Dwie kończyny górne – za ich pomocą człowiek wykonuje 90% czynności.

Dwie kończyny dolne – służą do poruszania się, lecz można też ich użyć do wykonywania niektórych czynności.

Płuca – dzięki nim człowiek może oddychać i poprawnie funkcjonować.

JAK WŁĄCZYĆ I WYŁĄCZYĆ CZŁOWIEKA?

Człowiek potrzebuje być wyłączonym przynajmniej 7 godzin na dobę. Jeśli ten warunek nie zostanie spełniony, to człowiek może nie wykonywać czynności i wyłącza się sam po około 12 godzinach pracy. Włącza się sam, lecz nie zależy to od niego. W pewnym wieku człowiek może się wyłączyć i już nigdy więcej nie włączyć.

CZŁOWIEK JEST ŻYWĄ ISTOTĄ, A NIE RZECZĄ!

OPIS FUNKCJI CZŁOWIEKA:

Za funkcjonalność człowieka odpowiadają dwa organy: mózg i serce. Gdy któryś z nich ulegnie awarii lub zepsuciu, drugi także nie może poprawnie pracować.

Człowiek tak naprawdę może robić wszystko. Potrafi wykonywać wiele czynności, uczyć się, przyswajać wiedzę. Ogranicza go tylko prawo i wyobraźnia. Swoje funkcje i umiejętności człowiek powinien wykorzystywać w szczytnych celach lub do osiągnięcia postawionych sobie celów.

Człowiek potrafi tworzyć i kreować kulturę, lecz także ją niszczyć. Potrafi komunikować się za pomocą mowy werbalnej, dzięki czemu może porozumiewać się z innymi osobnikami swojego gatunku. Człowiek z pomocą innego człowieka potrafi się rozmnażać.

CO ZROBIĆ W PRZYPADKU AWARII?

Istnieją dwa typy awarii: fizyczna i psychiczna.

W przypadku awarii fizycznej człowiek powinien udać się do specjalnego lekarza, który podejmie odpowiednie działania wobec awarii. Podczas tego typu awarii człowiek powinien ograniczyć ilość wykonywanych czynności i oszczędzać swą energię.

W przypadku awarii psychicznej człowiek powinien udać się do odpowiednich osób, aby porozmawiać i zapobiec negatywnym skutkom awarii. Gdy awaria jest poważniejsza, człowiek powinien przyjmować leki i udać się do specjalnego ośrodka pomocniczego.

SKUTKI AWARII:

- fizycznej
 - ograniczona ilość i jakość wykonywanych czynności,
 - ograniczony czas pracy,
 - ból i cierpienie;
- psychicznej
 - zaburzenia pracy i odpoczynku,
 - mózg pełen myśli, co może spowodować zaburzenia myślenia.

JAK BEZPIECZNIE UŻYWAĆ CZŁOWIEKA?

Człowiek powinien przede wszystkim stosować się do prawa, w przeciwnym razie może on trafić do więzienia lub ponieść inne złe konsekwencje. Człowiek nie powinien używać przemocy w żadnym wypadku, z wyjątkiem sytuacji, która wymaga samoobrony i waży się w niej jego życie i zdrowie. Człowiek powinien starać się być jak najlepszą wersją siebie i pokazywać swoje same pozytywne cechy. Nie powinien sprawiać przykrości i robić krzywdy innym ludziom, lecz powinien być dla nich miły i przyjazny.

KONSERWACJA CZŁOWIEKA.

Gdy człowiek jest wyłączony powinien przebywać w jakimś wygodnym miejscu (najlepiej w łóżku lub na kanapie) w pozycji leżącej lub ewentualnie siedzącej. Wtedy człowiek najbardziej się regeneruje i ma najmniejsze szanse na awarię. W przypadku wyłączenia na zawsze (śmierci) ciało człowieka składa się do tzw. trumny i zakopuje parę metrów pod ziemią w wyznaczonym do tego miejscu.

Tymoteusz Tutka, klasa 8c

Czy wiesz, że...

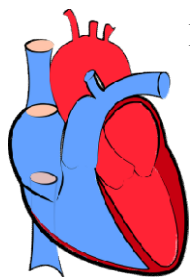
serce – w tradycyjnej europejskiej sztuce i folklorze jest przedstawiane jako ❤️, najczęściej koloru czerwonego, co symbolizuje krew, a w wielu kulturach także namiętność i silne uczucia. Serce jest w szczególności kojarzone z poezją romantyczną, często znajduje się na walentynkach, bombonierkach i innych przedmiotach kultury masowej jako symbol miłości.

www.wikipedia.org/wiki/Serce (symbol)

Czy wiesz, że...

Emocje motywują nasze zachowania, to dzięki nim mamy ochotę coś robić, działać. To one informują nas o tym, że dzieje się dla nas coś ważnego. Nazywanie własnych emocji pomaga w ich kontrolowaniu. Emocje mają to do siebie, że są przejściowe, mijają. Nie można nie odczuwać emocji, ale można nauczyć się je kontrolować i wyrażać w taki sposób, jakbyśmy chcieli.

<http://www.psychologodnowa.pl/pl/8-czytelnia/60-po-co-nam-emocje>

I BUDOWA

Mózg – najważniejsza część ciała, w której człowiek gromadzi informacje.

Serce – część ciała, z której według związków frazeologicznych, wywodzą się emocje.

II ON/OFF

Aby człowieka włączyć, trzeba się do niego odezwać (np. cześć). Jeżeli ten przebywa w stanie spoczynku, należy go obudzić jakimś głośnym dźwiękiem.

Człowiek wyłącza się automatycznie po długim wysiłku, gdy traci energię. Aby wyłączyć go manualnie, należy pożegnać się z nim (np. pa pa), a następnie odejść.

III FUNKCJE

Człowiek to bardzo funkcjonalne urządzenie. Ma on możliwości, o których nie marzyliście. Może on tworzyć i niszczyć, kreować kulturę i transmitować wiedzę. Jest to jedyne stworzenie, które używa mowy werbalnej. Ludzie mają sumienie, które pozwala im stwierdzić, czy to, co robią, jest dobre czy złe. Człowiek potrafi rozwijać samego siebie. Potrafi przedłużyć żywotność swojego gatunku poprzez rozmnażanie.

IV EMOCJE (AWARIE)

Placz / smutek – gdy człowiek jest mało rozmowny i zamknięty w sobie, należy go pocieszyć (np. przytulić), wesprzeć go i spróbować zlikwidować przyczynę tej emocji.

Złość – gdy człowiek jest naburmuszony, odzywa się tonem pretensjonalnym, należy go nie denerwować bardziej, zostawić mu przestrzeń dla siebie, a następnie z nim porozmawiać.

Miłość – gdy człowiek jest zapatrzony w coś lub kogoś. Nie przeszkadzać!

Radość – gdy człowiek jest uradowany czymś, co zrobił, należy podtrzymać go w tej euforii jak najdłużej, ponieważ chwile radości są dla ludzi bardzo ważne.

V KONSERWACJA

Aby człowiek działał prawidłowo, należy się dobrze z nim obchodzić. Najważniejszymi elementami konserwacji człowieka są wystarczająca ilość odpoczynku i nieigranie z jego emocjami, należy się z nim obchodzić „jak z jajkiem”. Ludzie potrzebują odpowiedniego zdrowego jedzenia. Aby zdobywał wiedzę, należy wysłać go do szkoły, w której będą wykształceni nauczyciele. Ważne jest również środowisko, w którym przebywa – najlepiej, aby było pomocne i przyjazne. Do dobrego funkcjonowania potrzebne są ćwiczenia fizyczne, nie tylko z wiedzy. Jeżeli nasz człowiek skaleczy się, należy wysłać go do specjalisty.

VI AWARIE I ZAPOBIEGANIE IM

Zbyt duża pewność siebie i egoizm – stłumienie jego ambicji i pokazanie błędów.

Pycha – pokazanie tego, co myślą inni.

Wstyd – bliski kontakt, brak odrzucenia.

Popełnienie błędu – podarowanie drugiej szansy, pokazanie, jak to zrobić.

Szymon Czyż, klasa 8c

Czy wiesz, że...

pluca to narząd oddechowy kręgowców, służący do wymiany gazowej (oddychania).

1. Człowiek w ciągu minuty oddychania wciąga około 13 litrów powietrza.

2. W powietrzu, którym oddychamy znajduje się około 21 % tlenu. Organizm wykorzystuje tylko 5%, resztę wydychamy.

3. Wielokrotny mistrz olimpijski w pływaniu – Michael Phelps ma 2 razy większą pojemność płuc od przeciętnego człowieka.

4. Płuco jest jedynym narządem, które może unosić się na wodzie.

5. W ciągu doby wykonujemy około 20 000 oddechów. Jest to czynność w pełni automatyczna.

6. Kobiety oddychają szybciej od mężczyzn.

7. Prawe płuco jest większe od lewego.

8. Nie da się wypuścić całego powietrza z płuc. Po głębokim wydechu i tak zostaje w nich około 1 litr powietrza.

<https://paczka-wiedzy.pl/pluca-ciekawostki/>

DZIENNY DOM SENIORA

Uczniowie klasy 5a razem z opiekunem gazetki oraz wolontariuszką Ruf Samylovą (organizatorką spotkania) byli z wizytą w niesamowitym miejscu – w Dziennym Domu Seniora znajdującym się przy ul. Kazimierza Wielkiego we Wrocławiu. Piętkoklasiści przeprowadzili trzy wywiady z wyjątkowymi Paniami. Zapraszamy do lektury!

Dzień dobry, jak się Pani nazywa?

Nazywam się Kazimiera Bień.

Ile ma pani lat?

W tym roku skończyłam 92.

Jakie dobre wspomnienia ma Pani z dzieciństwa?

Z dzieciństwa mam dobre i złe wspomnienia. Złe, ponieważ wychowywałam się w okresie wojennym i trzeba było się chować przed nalotami i bombami. Ale poza tym miałam 2 siostry, które się mną zajmowały, bawiłyśmy się w różne gry i zabawy. Miałyśmy ogródek, gdzie można było biegać i wspinać się na drzewa.

Czy miała Pani jakąś ulubioną zabawę w dzieciństwie?

Tak, grałam z koleżankami w szpaka, tzn. grzebało się w ziemi dziurkę i wkładało tam kijek, drugim się w niego uderzało, tak aby ten kijek z dziurki wypadł.

Czym się zajmowała Pani w młodości, jaki zawód pani wykonywała?

Skończyłam szkołę przygotowującą do zawodu kreślacza, a następnie długo pracowałam jako kreślacz przy desce (przygotowywałam rysunki do budowy domów, kreśliłam wnętrza). Później ze względu na przeprowadzkę zmieniłam zawód i pracowałam jako kierownik w domach wczasowych i sanatoriach.

Czy ta praca sprawiała Pani przyjemność?

Tak, obie prace sprawiały mi przyjemność. Szczególnie praca w domach wczasowych, lubiłam spotkania z wczasowiczami i kuracjuszami.

Jakie ma Pani najlepsze wspomnienia z pracy?

Najbardziej lubiłam, jak moi podopieczni z domów wczasowych czy sanatoriów byli zadowoleni z pobytu. Na koniec mi dziękowali i okłaskiwali. To było bardzo miłe.

Czy ma Pani rodzinę?

Tak, wyszłam za mąż bardzo młodo, miałam wówczas 19 lat. Mam obecnie dwoje dzieci: syna – lat 71 i córkę – 65 lat. Mam już nawet prawnuki: Tosię (7 lat) i Tadzia (3 lata). Bardzo się nimi cieszę, są kochane.

Czy miała Pani jakieś hobby, pasję?

Ja mam nadal pasję – namiętnie rozwiązuję krzyżówki. Bardzo to lubię i sprawia mi to przyjemność. Muszę przyznać, że jak na mój wiek – 92 lata – to mam jeszcze bardzo sprawny umysł. Wszystko pamiętam, sama sobie radzę, wszędzie sama się poruszam, nie potrzebuję pomocy w codziennym życiu.

Jak wygląda życie codzienne w Domu Seniora?

O godz. 10 jest gimnastyka, którą prowadzi pani Magda, później mamy różnorodne zajęcia, spotkania, takie jak teraz nasze, o 12.00 mamy obiad, bardzo ładnie przygotowany i smaczny,

a następnie dalszy ciąg zajęć. Są i śpiewy i tańce. Kierownictwo się stara, żeby nasze zajęcia były urozmaicone i żebyśmy wynosili z nich jak najwięcej.

Czy podoba się pani w Domu Seniora?

Bardzo mi się podoba i dobrze się tu czuję, ponieważ dyrekcja robi wszystko, żebyśmy ćwiczyli naszą pamięć i nie odczuwali własnego wieku.

Zbliża się Wielkanoc. Jak Pani spędza Święta Wielkanocne w domu?

Bardzo tradycyjnie, mamy śniadanie wielkanocne ze święconką w koszyczku, którą się dzielimy przy stole, chodzimy do kościoła. W tym roku spędzę święta tylko z córką, może wybierzemy się na jakąś wycieczkę, może odwiedzimy rodzinę. Na pewno będzie to piękny czas.

A jak Pani spędza Boże Narodzenie?

Boże Narodzenie spędzam w gronie rodziny. Są dzieci, wnuki i prawnuki. Dzielimy się opłatkiem, jemy wspólnie kolację wigilijną, jest choinka, a pod nią prezenty dla małych i dużych członków rodziny. Jest bardzo wesoło, śpiewamy także kolędy.

Czy ma Pani jakieś marzenie?

Chciałabym być zdrowa i móc jak najdłużej żyć i cieszyć się swoimi bliskimi.

Dziękuję za rozmowę!

*Z Panią Kazimierą Bień
rozmawiał Aleksander Filipkiewicz, klasa 5a*

Wywiad z Panią Ireną Stanek z Klubu Seniora.

Ile Pani ma lat?

Ja mam lat, ojej, 80.

Czy pochodzi Pani z Wrocławia?

Pochodzę z województwa mazowieckiego. Tam było moje miejsce urodzenia i wczesnego życia,

natomiast od roku 1960 mieszkam we Wrocławiu.

Czy ma Pani dobre wspomnienia z dzieciństwa?

Mam bardzo dobre wspomnienia z dzieciństwa, pomimo że pochodzę ze wsi, która znajdowała się na wschodnich terenach. Była to prawdziwa wieś, gdzie były gospodarstwa rolne, a w nich

zwierzęta gospodarskie, np. konie, jakiś drób. Wieś znajdowała się bardziej na wschodzie i była jeszcze niedotknięta tymi wszystkimi chemicznymi sprawami. Była bardzo naturalna, miała bardzo dużo zieleni i piękne tereny, pola, niewielkie lasy, łączki, gdzie przebywało się w różnych okolicznościach. Albo pasażo się tam bydło, albo chodziło się na grzyby, albo chodziło się po prostu zerwać kwiaty w maju – przepiękne, kolorowe, teraz już nie ma takich kwiatów.

Czy miała Pani jakąś ulubioną zabawkę w dzieciństwie?

Nie, zabawki w dzieciństwie ulubionej nie miałam, raczej jakąś tam lalkę, ale z biegiem lat dochodziły obowiązki i trzeba było coś pomóc w gospodarce lub po prostu pójść zobaczyć, co się robi na polu.

Czym się Pani zajmowała w młodości? Jaki Pani miała zawód?

W młodości? Zawód nie za bardzo ciekawy, bo jak już wspomniałam, pochodzę z terenów wschodnich i tam mieliśmy niewielki wachlarz możliwości, tym bardziej, że szkoły podstawowe nie były aż na tak wysokim poziomie, żeby można było sobie marzyć o jakiejś wyszukanej szkole średniej. Ja mam ukończoną tylko szkołę zasadniczą zawodową w kierunku takim metalowym, tam uczono się obchodzić takim podstawowym sprzętem.

Jakie ma Pani najlepsze wspomnienia związane z tamtym czasem?

Bardzo miłym wspomnieniem był pobyt w internacie wśród bardzo różnej młodzieży, w większości wiejskiej. Byliśmy klasą, w której było wiele wyznań: katolicy, byli Turkowie, prawo-

sławni, rzymsko-katolicy i tacy, którzy właściwie nic nie wyznawali. Wszyscy byliśmy jedną klasą, takim jednym zespołem. Rozpiętość wieku była też różna, bo to było zaraz po wojnie, więc jedni mieli tak jak ja 13 lat, bo poszłam wcześniej do szkoły, gdyż byłam roślą dziewczyną, a byli i tacy co mieli 18 lat, czyli już prawie dorosli młodzi mężczyźni. To było coś pięknego, kiedy uczyliśmy się i poznawaliśmy siebie nawzajem.

Czy miała Pani jakąś pasję, a może nadal Pani ma?

Mam i miałam pasję. Bardzo lubiłam śpiewać, należałam do chórków szkolnego. Przychodził taki wiekowy pan profesor i uczył nas śpiewać. Oprócz tego w internacie mieliśmy także kółko muzyczne. Spotykaliśmy się w takiej sali, gdzie były dodatkowe zajęcia po obowiązkowych lekcjach i przed spaniem. W tym kółku był kolega, który grał na gitarze, drugi brzękał w jakieś tam pokrywki, bo perkusji jeszcze wówczas nie było, ale on to tak fajnie robił, a kilkoro z nas śpiewało. I to było piękne! Zresztą śpiewać lubię do dzisiaj.

Jak wygląda życie codzienne tutaj?

Tutaj, bardzo dobrze. Przychodzimy od poniedziałku do piątku. Jesteśmy różni, z różnych zakątków Polski, z różnymi przeżyciami, z różnymi umiejętnościami życiowymi, po różnych przejściach. Mając 80 lat to już się co nieco przeżyło. Staramy się być nawzajem tolerancyjni wobec siebie, wpieramy się, pomagamy sobie. Panie, które są opiekunkami bardzo dbają o nas. Tutaj mamy także różne zajęcia, dlatego przychodzimy, przynajmniej ja i większość z nas, z własnej, nieprzymuszonej woli. Bo my jesteśmy jeszcze osobami, które są chyżego umysłu i możemy się poruszać bez pomocy osób drugich.

Czy są tutaj organizowane jakieś atrakcje?

Oczywiście! Świętujemy np. nasze urodziny. Nie wiem, może to nie jest atrakcja, ale okazja, aby zjeść ciasteczko, wypić kawkę, herbatkę. Do tego śpiewamy każdemu „Sto lat”. Pani Madzia, która jest z nami, próbuje włączyć jakieś fajne nagrania, żeby można było potańczyć i pobawić się. Tak jak kto potrafi i jest w stanie.

Natomiast jeśli chodzi o atrakcje, wychodzimy bardzo często, jak jest pogoda, na spacer, byliśmy w operze, zobaczyć, jak wygląda „od kuchni”, gdzie się przygotowują aktorzy. Byliśmy kilka razy w muzeum – najczęściej chodzimy do

tęgo, które jest blisko, to jest chyba Muzeum Współczesne, jak się nie mylę. Byliśmy w bibliotece, w której były pokazywane obrazy i twórczość różnych mądrych i ważnych ludzi. Oprócz tego mieliśmy organizowane spotkanie przed Bożym Narodzeniem – Wigilię. Mieliśmy organizowane walentynki, Dzień Kobiet, na którym kobiety otrzymały kwiaty i było dużo śpiewu. Były to takie fajne spotkania przy okrągłym dużym stole na dole.

Jak Państwo spędzają Święta Wielkanocne i Bożego Narodzenia?

Święta raczej tutaj mamy zbiorowe, to znaczy przed świętami Bożego Narodzenia mieliśmy zbiorową Wigilię, były drobne upominki, np. słodczyce, czy jakieś drobiazgi typu skarpetki, apaszka. Natomiast same święta, to raczej każdy spędza ze swoją rodziną. W tym czasie raczej nie przychodzimy do Domu Seniora, gdyż tutaj spotykamy się codziennie, a święta już są okazją, aby spędzać je bardziej rodzinnie w swoim domu.

Czy ma Pani jakieś marzenia?

Czy ja mogę jeszcze mieć teraz marzenia? Mogę, mam marzenia, żeby jeszcze jak najdłużej Bozia pomogła mieć trzeźwy umysł, żeby wiedzieć, co się mówi, gdzie się przebywa i z kim, żeby mieć jeszcze zdrowe nogi i przyjść tutaj samemu, żeby móc jeszcze kogoś wesprzeć.

Dziękuję bardzo za rozmowę.

Miło mi było z Tobą porozmawiać i przekazać prośbę innym seniorom, że są takie domy, takie miejsca, w których się spotykamy, nawzajem się wspieramy i przede wszystkim nie nudzimy się, nie siedzimy w domu, bo to do niczego nie prowadzi.

*Z Panią Ireną Stanek
rozmawiał Wiktor Gałczyński, klasa 5a*

Dzień dobry, mam na imię Weronika i chciałabym zadać Pani kilka pytań. Jak się Pani nazywa?

Ja jestem Aleksandra Sikorska. Zdobnie Ola.

Jak mam do Pani mówić?

Mów do mnie Ola.

Ile ma Pani lat?

Już 81.

Skąd Pani pochodzi?

Urodziłam się w czasie wojny i mieszkalam na wiosce. W wieku 22 lat przyjechałam do Wrocławia i tu zostałam.

Jakie dobre wspomnienie ma Pani z dzieciństwa?

Niewiele dobrych, ponieważ jako dziecko zachorowałam na astmę, więc większość czasu przebywałam w szpitalach i sanatoriach. Nawet z rodzicami spędzałam niewiele czasu.

A czy jakiegokolwiek dobre wspomnienie było?

Tak, miałam możliwość wyjeżdżać do sanatoriów. Dlatego opanowałam tę chorobę i dzięki temu żyję i mam się całkiem dobrze.

Czy miała pani jakąś ulubioną zabawę w dzieciństwie?

W klasy grałam z dziewczynami, ale niestety też nie mogłam za bardzo biegać z tą chorobą. Na szczęście dużo czytałyśmy, uczyłyśmy się wierszy. Do tej pory pamiętam o „Słoniu Trąbalskim”.

Czym się Pani zajmowała w młodości? Jaki wykonywała Pani zawód?

Byłam analitykiem medycznym, pobierałam krew. Robiliśmy wszystkie analizy wydzielin ludzkich. Przepracowałam w tym zawodzie 30 lat.

Czy praca sprawiała Pani przyjemność?

Oczywiście wielką, ponieważ miałam do czynienia z lekarzami i szpitalami. To wszystko mnie po prostu bardzo interesowało i to był zawód dla mnie wybrany.

Dlaczego Pani wybrała akurat taki zawód?

Może dlatego, że sama byłam chora i mi samej to pomagało.

Jakie ma Pani najlepsze z wspomnienia związane z pracą / życiem zawodowym?

Właściwie to nie mam szczególnych wspomnień. Każdego dnia chętnie chodziłam do pracy.

Czy miała Pani jakieś hobby / pasję, a może nawet dalej Pani ją ma?

Wszystko, co wokół mnie się teraz dzieje sprawia mi przyjemność. Kiedyś bardzo lubiałam czytać i rozwiązywać krzyżówki i do tej pory mi to zostało.

Czy ma Pani jakieś ulubione zwierzę?

Wszystkie zwierzęta lubię, ale najbardziej konie. Kiedyś miałam trzy psy i trzy koty, a teraz mój syn ma dwa koty. Gdy wyjeżdżają, przyjeżdżam do nich je karmić.

Jak wygląda życie codzienne w Domu Seniora?

Oj super. Jak przychodzi weekend i mamy wolne, to tęsknię. Jesteśmy dobrze zaopiekowani, mamy dobre jedzenie, mamy rewelacyjne zajęcia.

Czy są tu organizowane jakieś dodatkowe atrakcje?

Płynęliśmy statkiem po Odrze, chodzimy na spacer, obchodzone są imieniny i urodziny, obchodzimy Dzień Kobiet i Chłopców.

Czy podoba się Pani w Domu Seniora i dlaczego?

Bardzo, ponieważ mam co robić w ciągu dnia.

Jak Państwo spędzacie Wielkanoc w Domu Seniora?

Bardziej świętujemy Wigilię.

A jak spędzacie Wigilię?

Jemy wigilijne potrawy, śpiewamy kolędy.

Czy ma Pani jakieś marzenie?

Tak, żeby żyć jeszcze długo i widzieć, jak moje wnuki dorastają.

Dziękuję za rozmowę.

*Z Panią Aleksandrą Sikorską
rozmawiała Weronika Smolarczyk, klasa 5a
Na zdjęciach uczestnicy spotkania.*

Czy wiesz, że...

senior to:

1. «najstarszy wiekiem członek rodziny lub rodu»
2. «najstarszy wiekiem lub stażem członek jakiegoś zespołu»
3. «zawodnik w wieku odpowiednim do uprawiania danej dyscypliny sportowej»

<https://sjp.pwn.pl/slovníki/senior.html>

ENGLISH CORNER

In the English corner we talk about Earth Day and how to care for it.

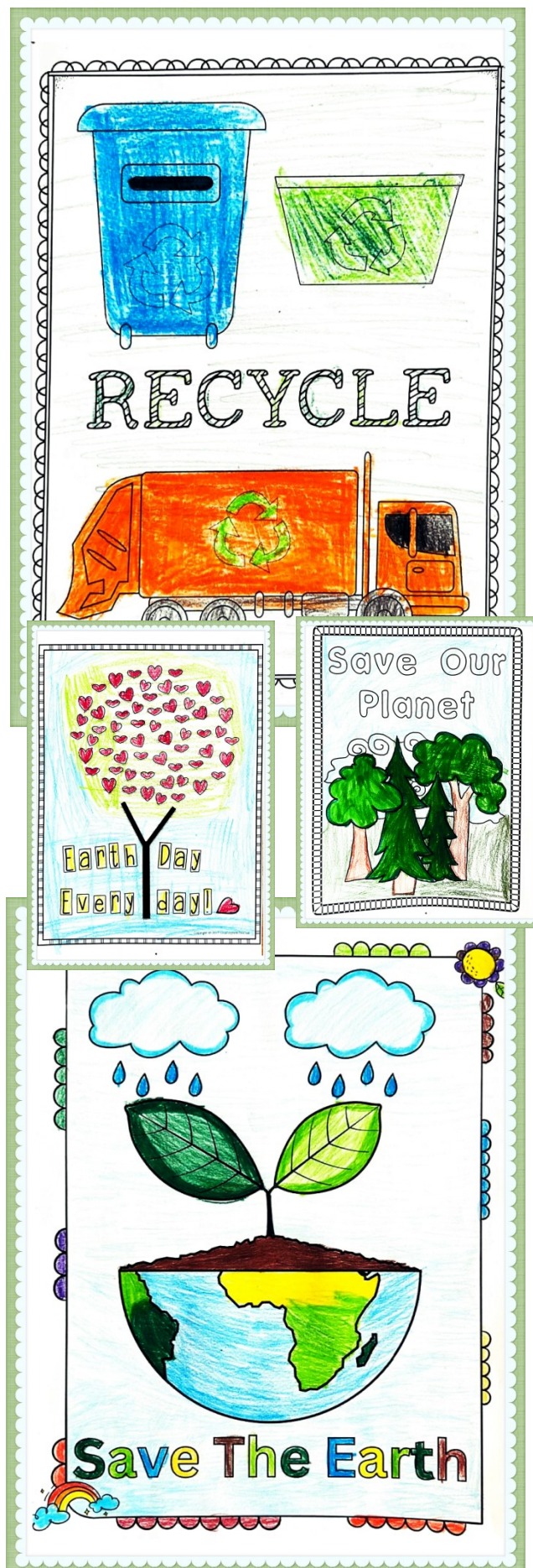
On April 22 people all over the world celebrate Earth Day to show how much they care about the planet.

Pupils from class 4A got together in the local park and came up with some ideas how everyone can help. Now they are sharing their ideas with you:

- separate your rubbish (put paper, glass, plastic, biowaste and mixed waste into different containers)
- plant trees, bushes and flowers - they absorb carbon dioxide and release oxygen for people to breathe
- turn off the lights when you don't need it
- limit your water usage - turning off the faucet when you brush your teeth and to help save even more water, challenge yourself to take a shorter shower
- never litter - deposit your trash in special containers
- spread the word - tell your friends

The more people who treat the Earth well, the safer all its inhabitants will be!

Pictures from pupils of class 3B.

DEUTSCHES LESECKCHEN

„Willst du die Welt verändern, dann verändere dein Land.

Willst du dein Land verändern, dann verändere deine Stadt.

Willst du deine Stadt verändern, dann verändere deine Straße.

Willst du deine Straße verändern, dann verändere dein Haus.

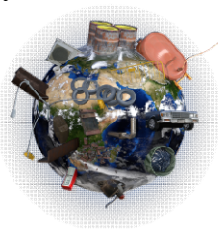
Willst du dein Haus verändern, dann verändere dich.“

Lao Tse

Was sollen / müssen / können wir – Menschen für die Umwelt machen?

- Wir sollen Energie und Wasser sparen.
- Wir sollen Tiere und Pflanzen retten.
- Wir können helfen, wenn wir die Umweltprobleme verstehen.
- Wir sollen Müll sortieren und recyceln.
- Wir können an den Umweltschutzprojekten teilnehmen.
- Wir sollen neue Bäume pflanzen.
- Wir sollen Flüsse nicht verschmutzen.
- Wir sollen lieber mit dem Fahrrad als mit dem Auto fahren.
- Wir müssen mehr mit der U-Bahn oder Straßenbahn fahren.
- Wir sollen Geld für Umweltorganisationen spenden.

Wiktoria, Jaśmina, Szymon, Aleksander, klasa 8c

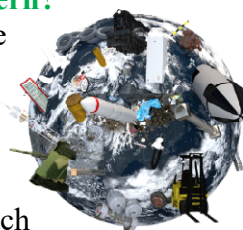
Mach endlich etwas für die Umwelt!

- Kauf die Kleidung in den Secondhänden!
- Tausch alte Kleidung!
- Spar Energie!
- Spar Wasser! Dreh Wasser zu!
- Dusche, nicht bade!
- Sammele und nutze Regenwasser!
- Trenn deinen Müll!
- Fahr nur mit der Straßenbahn oder mit dem Fahrrad!

Zuzanna, Anna, Grzegorz, Michał, klasa 8c

Wie können wir die Welt verändern?

Es gibt viele Möglichkeiten, die Welt zu verändern. Vor allem sollten wir unseren Müll trennen und ihn in die Mülltonnen wegwerfen, anstatt ihn irgendwo liegen zu lassen. Wir sollten auch kein Plastik in unseren Herden verbrennen, weil das die Luft verschmutzt.

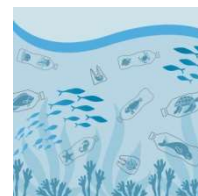
Das nächste Problem in der Welt ist Rassismus. Um Rassismus vorzubeugen, muss man tolerant sein. Man kann auch etwas über die Kulturen anderer Menschen erfahren, um sie besser zu verstehen. Durch Verständnis für andere Menschen kann die Zahl von den Kriegen verringert werden.

Wir sollten auch das Problem der Armut in der Welt lösen. Das ist möglich, wenn alle Menschen die Arbeit bekommen. Außerdem kann man mehr Schulgebäude bauen, damit alle Kinder eine Ausbildung erhalten können.

Aleksandra, Tymoteusz, Karol, klasa 8c

Ohne Wasser kein Leben!

Wasser ist sehr wichtig in unserem Leben. Dank Wasser können Pflanzen wachsen. Leider ist unsere Erde sehr verschmutzt und das Wasser wird falsch verwendet. Viele Fabriken produzieren Abwasser, das die Flüsse, Seen und Meere vergiften. Man muss mehr Kläranlagen bauen.

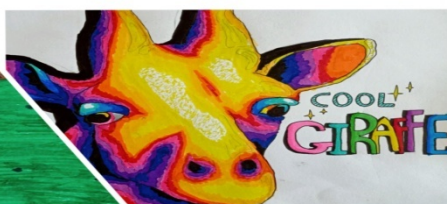

In Flüssen und Meeren kann man auch viel Müll finden. Wir sollten auch Regenwasser sammeln und damit z.B. Pflanzen im Garten gießen.

Jaśmina, Anna, klasa 8c

GALERIA JEDYNECZKI

Nasi uczniowie kolejny już raz wykazują się ogromną wyobraźnią i talentami plastycznymi. W tym numerze gazetki prezentujemy murale uczniów klas szóstych. Są piękne, kolorowe, ale też skłaniające do myślenia.

ENJOY YOUR LIFE
Just breathing the air there was never a care.

Każdy z Jedyнки chwat
będzie z ekologią za
pan brat. Przeczyta
wywiady, instrukcje,
szarady,...tu muszę coś
jeszcze dopisać ;)

